

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 851

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 30 august 2022

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 223 din 28 aprilie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019 privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și a dispozițiilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.....	2-6	art. 12 alin. (3) și ale art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	7-11
Decizia nr. 224 din 28 aprilie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale		Decizia nr. 300 din 18 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, și ale articolului unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.....	12-15
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.069. — Hotărâre privind recunoașterea Asociației ARTIS ca fiind de utilitate publică	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 223

din 28 aprilie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019 privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și a dispozițiilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019 privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și a prevederilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Nina Darie și alții în Dosarul nr. 2.497/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 453D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.484D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019, precum și ale art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, ridicată de Adrian Străchinar și alții în Dosarul nr. 4.111/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent menționează că în acest dosar unul dintre autorii excepției, domnul Dan Alexandru Schipor, prin reprezentant convențional Raluca Moldovan Colcieri, a depus o adresă prin care, în esență, solicită Curții Constituționale să aibă în vedere că procedura de înștiințare nu ar fi trebuit să se realizeze la domiciliul ales la reprezentantul convențional, întrucât excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în nume propriu. În plus, solicită să se aibă în vedere că Dosarul Curții nr. 2.484D/2021 nu se poate conexează cu Dosarul Curții nr. 3.556D/2021, aflat în fază de raport, în care domnul Schipor Dan Alexandru a ridicat singur și prin reprezentant convențional excepția de neconstituționalitate.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție chestiunile anterior menționate, precum și conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public apreciază că procedura de înștiințare este legal îndeplinită, fiind realizată potrivit citativului instanței judecătorești, că nu se pot conexează dosarele Curții nr. 2.484D/2021 și nr. 3.556D/2021 și că este de acord cu conexarea Dosarului Curții nr. 2.484D/2021 la Dosarul nr. 453D/2020.

7. Curtea, având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, constată că procedura de înștiințare este legal îndeplinită și dispune conexarea Dosarului Curții nr. 2.484D/2021 la Dosarul nr. 453D/2020, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere și jurisprudența relevantă a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 21 ianuarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.497/2/2019, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019 privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național**

al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiari, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și a prevederilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Nina Darie și alții într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

10. Prin Sentința civilă nr. 896 din 29 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 4.111/2/2019, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019, precum și ale art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Adrian Străchinar și alții într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ privind încadrarea salarială în temeiul Legii-cadru nr. 153/2017.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor criticate din Legea-cadru nr. 153/2017 este necesar să se evidențieze, în prealabil, că autorii acesteia sunt specialiști IT și informaticieni care funcționează în cadrul compartimentelor auxiliare ale instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea, organizate potrivit art. 116—118 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară [a se vedea, în acest sens, art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 567/2004]. Aceștia arată că prevederile criticate, deoarece omit și menționarea celor două categorii de personal, au generat scăderea cu până la 50% a salariilor, deși scopul Legii-cadru nr. 153/2017 a fost creșterea tuturor salariilor bugetarilor. Ca atare, se încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție, art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 care interzice discriminarea, art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Directiva 2000/43/CE, Directiva 2000/78/CE, precum și jurisprudența relevantă a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. Mai mult decât atât, art. 38 alin. (6) din aceeași lege interzice ca până în anul 2022 cel puțin să se acorde majorări salariale.**

12. În concret, cele două categorii de personal din care fac parte autorii excepției sunt discriminate față de specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete. Întrucât Legea-cadru nr. 153/2017 nu distinge între aceste două categorii de salariați, este arbitrară diferențierea salarială, fiind o chestiune care ține de aprecierea liberă a legiuitorului. Că acest tratament este discriminatoriu rezultă mai ales din împrejurarea că, deși anterior adoptării Legii-cadru nr. 153/2017 tratamentul salarial al celor două categorii era identic, această lege nu oferă nicio justificare, adică un temei obiectiv și rezonabil, pentru instituirea unui tratament diferențiat. Potrivit Legii-cadru nr. 153/2017, spre deosebire de Legea-cadru nr. 284/2010, cele două categorii pretins discriminate rămân să fie reglementate, din punctul de vedere al salarizării, ca simplu personal auxiliar, deși activitatea lor, din punctul de vedere al complexității, nu este diferită de a specialiștilor față de care se consideră discriminate. Astfel, cele două categorii pretins discriminate oferă asistență în

administrarea bazelor de date ale instanțelor și parchetelor, precum și cu privire la aspecte informatice ale cauzelor judiciare. În concluzie, deși informaticienii-șefi și specialiștii IT se află în aceeași situație de fapt în care se află organele de urmărire penală, legiuitorul aplică un tratament salarial diferențiat discriminatoriu. Această concluzie este întărită, de altfel, chiar de către legiuitor, prin următoarea succesiune de evenimente legislative. Astfel, ulterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, prin Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară cele două categorii pretins discriminate au fost din nou tratate din punct de vedere salarial în mod identic cu specialiștii față de care autorii excepției se consideră discriminați. Prin dispoziția normativă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019 criticată în cauza de față s-a eliminat din nou tratamentul salarial identic, pentru ca, finalmente, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, să se insereze în cuprinsul art. 120 din Legea nr. 304/2004 alineatele (5¹) și (5²) prin care a fost reinstabilit tratamentul salarial nediferențiat, începând cu luna martie 2019.

13. În continuare, autorii excepției consideră că informaticienii-șefi și specialiștii IT sunt discriminați și față de grefieri, dar în sensul că activitatea lor este, din punctul de vedere al complexității activităților desfășurate, superioară acestora. Astfel, se aplică un tratament juridic, în speță salarial, uniform acolo unde diferențele obiective ar fi impus un tratament juridic diferențiat. În acest sens este evocată jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale. Deși specialiștii IT și informaticienii-șefi au dobândit, prin Legea nr. 97/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, un statut ierarhic superior grefierilor, Legea-cadru nr. 153/2017 și prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019 îi aduc la același nivel de salarizare cu grefierii. Legiuitorul nu a oferit nicio rațiune pentru a modifica nivelul de salarizare a specialiștilor IT și a informaticienilor-șefi la nivelul anterior anului 2008.

14. Cu referire la încălcarea statului de drept, se arată că, sub pretextul că își exercită competența de legiuitor suveran, Parlamentul nu poate acționa arbitrar, discriminatoriu, contrar Constituției, așa cum a statuat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 562 din 19 septembrie 2017.

15. Se încalcă și principiul securității juridice, așa cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale, deoarece nu se înțelege (i) în ce constă urgența reglementării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2019, (ii) rațiunea excluderii specialiștilor IT și informaticienilor-șefi din categoria de salariați față de care se consideră discriminați și nu pot fi prevăzute (iii) consecințele aplicării legii pentru cele două categorii. Astfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2019 nu se oferă nicio justificare a urgenței. În expunerea de motive a Legii-cadru nr. 153/2017 nu se face nicio referire la cele două categorii pretins discriminate. Ca atare, apreciază autorii, ar trebui să se țină seama de rațiunea adoptării acesteia, și anume majorarea salariilor de bază ale tuturor bugetarilor.

16. Mai departe, autorii susțin că, având în vedere art. 1 lit. c) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, prevederile acestuia ar trebuie să se aplice și informaticienilor-șefi și specialiștilor IT. Cu toate acestea, în niciuna dintre cele 9 secțiuni ale capitolului nu se face vreo referire la cele două categorii de personal, spre deosebire de legislația anterioară în

care acestea erau expres reglementate. Confuzia cu privire la încadrarea salarială a celor două categorii este accentuată dacă se ține seama mai ales de titlul și de dispozițiile secțiunii a 6-a din capitolul VIII. Singura referire la cele două categorii se regăsește în capitolul II — *Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor* — din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, care vizează nivelul salarizării pentru 2022. Or, într-o atare situație, întrucât nu se reglementează expres situația unei anumite categorii de personal și maniera de aplicare a unei anumite grile de salarizare, se încalcă grav principiul clarității și previzibilității legii.

17. Incertitudinea referitoare la modalitatea de aplicare a legii este generată de art. 36 alin. (1) și art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 și constă în faptul că, deși, aparent, scopul Legii-cadru nr. 153/2017 este ca toți bugetarii să primească majorări salariale succesive, informaticienii-șefi și specialiștii IT vor avea salarii inferioare celor în plată.

18. Autorii consideră că măsurile criticate nu respectă exigențele pe care, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, ar trebui să le respecte o măsură de reducere a salariilor, respectiv (i) statul să fie în criză de care depinde însăși supraviețuirea sa; (ii) să nu fie discriminatorie; (iii) să fie obiectivă, rezonabilă și proporțională și (iv) să fie temporară. Dintre toate categoriile de salariați reglementate de anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 doar informaticienii-șefi și specialiștii IT nu beneficiază de creșteri salariale și chiar își văd veniturile diminuate cu până la 50%. Măsura criticată nu este nici temporară, nefiind menționată vreo dată de la care va înceta. În sfârșit, în condițiile în care Legea-cadru nr. 153/2017 a fost adoptată având în vedere creșterea economică, și nu criza, este proporțională măsura creșterii salariilor bugetarilor și, în mod corelativ, este discriminatorie excluderea informaticienilor-șefi și a specialiștilor IT de la acordarea acestei creșteri.

19. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** arată că prevederile criticate nu sunt discriminatorii, întrucât autorii solicită încadrarea categoriilor din care fac parte în altă grilă de salarizare aplicabilă unor specialiști care îndeplinesc alte funcții decât cele ale autorilor.

20. **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

21. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

22. **Guvernul**, în punctul de vedere transmis în Dosarul nr. 453D/2020, consideră că art. 14 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019 este contrar art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, nefiind respectate condițiile prevăzute de aceste prevederi, așa cum au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Constituționale. În nota de fundamentare și în preambul nu se indică situația extraordinară și nu este justificată nici urgența măsurii. În plus, întrucât dreptul la salariu este componentă a dreptului fundamental la muncă, este afectat în mod negativ regimul unui drept fundamental.

23. Excepția de neconstituționalitate referitoare la prevederile criticate din Legea-cadru nr. 153/2017 este inadmisibilă. Astfel, prevederile criticate nu au legătură cu capitolul II din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 care reglementează salarizarea inclusiv a celor două categorii din care fac parte autorii și de

care, în realitate, aceștia sunt nemulțumiți. De asemenea, indică faptul că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, nu se poate solicita, pe calea excepției de neconstituționalitate, completarea normelor criticate. În sfârșit, Guvernul arată că dispozițiile criticate de către autorii excepției nu au legătură cu soluționarea cauzei în care au ridicat excepția, acestea fiind abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2019.

24. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

25. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

26. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 14 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019 privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 20 februarie 2019, precum și cele ale art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, care au următorul cuprins:

— art. 14 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019: „*Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]*
8. La articolul 120, alineatele (6) și (7) se abrogă.”;

— art. 17 alin. (2) din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017: „*Salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul judecătorilor și al parchetelor de pe lângă acestea sunt cele prevăzute în prezenta anexă la cap. II și III.*”;

— art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017: „*(1) Salariile de bază pentru specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete, sunt prevăzute în prezenta anexă la cap. I lit. B nr. crt. 4.*

(2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1) beneficiază și de celelalte drepturi salariale prevăzute de lege pentru categoria profesională din care fac parte, după caz, cu excepția elementelor salariale care compun salariul de bază stabilit pentru categoriile profesionale din care fac parte.

(3) Salariul de bază se stabilește potrivit prezentei anexe, cap. I lit. A nr. crt. 6 pentru agenții de poliție judiciară din cadrul

Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și cap. I lit. B nr. crt. 4 pentru ofițerii de poliție judiciară. Șefii de birou din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror adjunct din cadrul parchetului de pe lângă judecătoria, iar șefii de serviciu de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror în cadrul parchetului de pe lângă judecătoria. Ofițerii și agenții de poliție judiciară din Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de drepturile prevăzute în prezenta anexă. Specialiștii prevăzuți la alin. (1) beneficiază și de prevederile art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Indemnizațiile de încadrare sau salariile de bază, precum și alte drepturi salariale ale personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se stabilesc de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, respectiv al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, potrivit legii.”

27. Dispozițiile art. 120 alin. (6) și (7) din Legea nr. 304/2004 aveau următorul cuprins: „(6) *Specialiștii IT din cadrul instanțelor și parchetelor, din cadrul aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii și al instituțiilor aflate în coordonarea acestuia, al Ministerului Justiției și al Inspecției Judiciare beneficiază de aceleași drepturi salariale ca specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție stabilite potrivit legislației privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.*

(7) Personalul prevăzut la alin. (2) beneficiază de drepturile salariale prevăzute pentru specialiștii de la art. 116 alin. (5) din prezenta lege.”

28. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 referitor la muncă și protecția socială a muncii, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitor la dreptul la muncă, art. 7 din Pactul internațional al drepturilor economice, sociale și culturale privind condițiile de muncă, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării și Protocolului nr. 12 la Convenție referitor la interzicerea generală a discriminării, art. 4 din Carta socială europeană referitor la dreptul la salarizare echitabilă, Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, Directivei 2000/43/CE a Consiliului de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, și Directivei 2000/78/CE a Consiliului de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

29. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 14 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019 au mai fost examinate prin Decizia Curții Constituționale nr. 756 din 9 noiembrie 2021, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 18 februarie 2022, din perspectiva unor critici asemănătoare. Astfel, instanța constituțională a statuat în paragrafele 17 și 18 că, în ceea ce privește condițiile prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, preambulul ordonanței de urgență cuprinde o motivare *in extenso* a diferitelor soluții legislative promovate în cuprinsul său, iar fundamentarea pentru adoptarea normei criticate se poate regăsi în următorul considerent al preambulului: „ținând seama de necesitatea adoptării unor reglementări prin care să fie eliminate o serie de elemente de incertitudine juridică generate de prevederi existente în legile supuse modificării și completării prin prezenta ordonanță de urgență”. Acest text din cuprinsul preambulului poate fi considerat ca fiind o motivare ce vizează prevederile supuse controlului de constituționalitate, pentru că norma de abrogare adoptată a vizat eliminarea unor elemente de incertitudine juridică referitoare la structura ierarhică în care funcționează specialiștii IT.

30. Curtea a mai reținut că art. 120 alin. (6) și (7) din Legea nr. 303/2004 stabilea că specialiștii IT din cadrul instanțelor și parchetelor, din cadrul aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii și al instituțiilor aflate în coordonarea acestuia, al Ministerului Justiției și al Inspecției Judiciare se asimilează, sub aspect salarial, cu cei din structura Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În acest context, pentru a elimina această normă de asimilare, legiuitorul delegat a considerat necesară așezarea sistemului de salarizare a acestora în funcție de poziția instituțională a structurilor în cadrul cărora funcționează. Este o situație obiectivă și cuantificabilă, care intră în sfera de cuprindere a situației extraordinare prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție. Urgența reglementării este dată tocmai de necesitatea asigurării unui sistem de salarizare bazat pe poziția instituțională a respectivelor entități publice, reafirmând, astfel, principiul potrivit căruia sistemul de salarizare se reglementează în funcție de trepte/niveluri/poziție instituțională. Toate aceste aspecte sunt motivate în preambulul ordonanței de urgență criticate, ceea ce înseamnă că sunt respectate prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție. Faptul că, ulterior, același legiuitor delegat, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, a revenit asupra soluției normative promovate nu reflectă decât o opțiune legislativă ulterioară derogatorie de la situația obiectivă dată de nivelul instituțional în care funcționează.

31. Cu privire la criticile de neconstituționalitate formulate prin raportare la art. 1 alin. (5) coroborat cu art. 41 din Constituție, Curtea a constatat că textul legal criticat nu produce în sine o insecuritate juridică, ci aduce în discuție așezarea pe trepte ierarhice a drepturilor salariale de care beneficiază specialiștii IT în funcție de poziția instituțională a entităților în care aceștia funcționează. Faptul că, ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2019 s-a revenit la sistemul inițial de salarizare nu reflectă decât o opțiune legislativă care nu este de natură a indica o fragilizare a dreptului la salariu al categoriei de personal antereferite, dimpotrivă, readuce în sistemul de salarizare o normă de favoare pentru a atrage și încuraja specialiștii IT să lucreze în sistemul justiției. Mai mult, Curtea a observat că legiuitorul este cel care își asumă politica salarială cu privire la personalul plătit din fonduri publice, prin aceasta înțelegându-se atât stabilirea sistemului de salarizare, cât și a drepturilor

salariale suplimentare. Curtea nu are nici rolul și nici competența de a stabili ea însăși elementele acestei politici, ci doar de a verifica respectarea exigențelor constituționale inerente actelor normative adoptate de legiuitor în acest domeniu, și nu oportunitatea unei măsuri de politică salarială.

32. În sfârșit, cât privește salariul care urmează a fi plătit în viitor, Curtea a reținut că este dreptul autorității legiuitoare să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. Totodată, legiuitorul național se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor sale în acest domeniu.

33. Cu referire la constituționalitatea prevederilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a statuat că este dreptul exclusiv al legiuitorului să facă diferențierea corespunzătoare la stabilirea drepturilor salariale. Atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare la diferite autorități sau instituții publice și, prin urmare, stabilirea unui tratament juridic diferențiat apare ca justificată. De asemenea, includerea, sub aspectul salarizării, a specialiștilor în domeniul informatic în categoria personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și al parchetelor reprezintă opțiunea legiuitorului, manifestată în marja sa de apreciere, fără a încălca dispozițiile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi. Totodată, acceptarea susținerilor autorilor excepției ar echivala cu imposibilitatea legiuitorului de a mai putea modifica sistemul de salarizare, pe motiv că ar crea diferențe față de sistemul anterior de salarizare și că neconstituționalitatea unui text legal nu se poate constata prin simpla comparație dintre

reglementarea veche și cea nouă, aceasta din urmă fiind considerată mai puțin favorabilă și declanșând automat un așa-zis conflict de constituționalitate (a se vedea, de pildă, Decizia nr. 283 din 27 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 12 iulie 2021, Decizia nr. 75 din 18 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 2 iunie 2020, sau Decizia nr. 328 din 11 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 8 ianuarie 2021).

34. De asemenea, prevederile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la salariu, în sensul art. 53 din Constituție, ci vizează o redimensionare a politicii salariale în cazul personalului plătit din fonduri publice, în scopul eliminării disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare.

35. În sfârșit, cu referire la compararea soluțiilor legislative consacrate prin prevederile legale criticate, Curtea a stabilit de principiu că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției (a se vedea Decizia nr. 343 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 31 octombrie 2013).

36. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în cauza de față și, ca atare, Curtea va respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nina Darie și alții în Dosarul nr. 2.497/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de către Adrian Străchinar și alții în Dosarul nr. 4.111/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 14 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019 privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiari, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și dispozițiile art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 aprilie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 224

din 28 aprilie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale art. 12 alin. (3) și ale art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele a 13 membri, în Dosarul nr. 24.081/3/2019* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 646D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 719D/2020, nr. 1.408D/2020 și nr. 1.953D/2020, având ca obiect excepții asemănătoare cu cea din Dosarul nr. 646D/2020, ridicate de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul” în Dosarul nr. 24.094/3/2019* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Adrian Craita și alții, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în Dosarul nr. 23.963/3/2019* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și de către Florin Gabriel Mocioalcă, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în Dosarul nr. 473/3/2019 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor Curții nr. 719D/2020, nr. 1.408D/2020 și nr. 1.953D/2020 la Dosarul nr. 646D/2020.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor Curții nr. 719D/2020, nr. 1.408D/2020 și nr. 1.953D/2020 la Dosarul nr. 646D/2020, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale relevantă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 22 mai 2020, pronunțată în Dosarul nr. 24.081/3/2019*, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele a 13 membri, într-un litigiu având ca obiect drepturi salariale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 646D/2020. Instanța a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței

Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, având în vedere că nu mai sunt în vigoare.

9. Prin Încheierea din 22 mai 2020, pronunțată în Dosarul nr. 24.094/3/2019*, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul” într-un litigiu având ca obiect drepturi salariale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 719D/2020.

10. Prin Încheierea din 9 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 23.963/3/2019*, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Adrian Craita și alții, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, într-un litigiu având ca obiect drepturi salariale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.408D/2020.

11. Prin Încheierea din 20 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 473/3/2019, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, ale art. 12 alin. (3) și ale art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009 și ale art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Florin Gabriel Mocioalcă, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, într-un litigiu având ca obiect drepturi salariale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 719D/2020.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** în prealabil, se menționează că cele două texte criticate din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt inseparabile și, ca atare, criticile de neconstituționalitate le vizează deopotrivă. Astfel, autorii excepției consideră că se încalcă standardele de calitate a legii, deoarece art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și art. 38 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu menționează valorile nominale/cuquanturile brute la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 și, respectiv, la nivelul acordat pentru luna iunie 2017 ale drepturilor salariale enumerate în art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017. De asemenea, amintesc că nici actele normative anterioare celor criticate nu au menționat aceste valori.

13. Prevederile criticate din Legea-cadru nr. 330/2009 și Legea-cadru nr. 153/2017 sunt contrare principiului securității juridice derivat din prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece au ultraactivat coeficienții de ierarhizare și valoarea de referință de 197,33 lei stabiliți în anexa nr. 1, abrogată, la Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, precum și în art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, ținând cont că acest din urmă act normativ a fost definitiv respins prin Legea nr. 49/2012. Potrivit art. 64 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, abrogarea unei norme este definitivă, iar Curtea Constituțională a statuat că încălcarea normelor din această lege atrage încălcarea art. 1

alin. (5) din Constituție. Este invocată Decizia Curții nr. 654 din 17 octombrie 2017, paragraful 40.

14. Art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 este contrar art. 73 alin. (3) lit. j), art. 1 alin. (4) și art. 115 alin. (1) din Constituție. În acest sens, se arată că valoarea de referință sectorială de 197,33 lei, prevăzută de art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, a fost ultraactivată printr-o serie de acte normative succesive care au amânat intrarea integrală în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 (care stabilea o valoare de referință sectorială de 705 lei) și a Legii-cadru nr. 284/2010 (care stabilea o valoare de referință sectorială de 600 lei) și că aceasta este o componentă a salariului polițiștilor, salariu care ține de statutul acestora și, prin urmare, trebuie reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, sens în care se invocă jurisprudența Curții Constituționale. Or, Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 nu este lege organică și, în consecință, aceasta contravine atât prevederilor art. 73 alin. (3) lit. j), cât și celor ale art. 115 din Constituție, în lumina cărora se poate reglementa într-un domeniu rezervat legii organice doar prin ordonanțe de urgență ale Guvernului.

15. De asemenea, se arată că întrucât Guvernul a interferat cu atribuția de legiuitor organic a Parlamentului s-a încălcat și art. 1 alin. (4) referitor la separația puterilor în stat.

16. Textele criticate produc efecte în litigiul dedus judecătii și după ieșirea din vigoare, deoarece, în baza lor, au fost ultraactivați coeficienții de ierarhizare și valoarea de referință din anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 38/2003. Constatarea neconstituționalității acestor texte legale ar avea ca efect activarea coeficienților de ierarhizare din Legea-cadru nr. 330/2009 în beneficiul reclamanților, ținând cont și de împrejurarea că normele succesive ulterioare au amânat aplicarea coeficienților de ierarhizare și a valorii de referință din Legea-cadru nr. 284/2010, respectiv din Legea-cadru nr. 153/2017, ultraactivând coeficienții de ierarhizare și valoarea de referință din legislația anterioară Legii-cadru nr. 284/2010.

17. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal,** în Dosarul nr. 646D/2020, consideră că normele juridice sunt clare, iar scopul reglementării este de a institui menținerea unor valori de salarizare pe o perioadă determinată, cu excluderea valorilor de referință și a coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare, prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010. Cu alte cuvinte, chiar dacă nu se indică expres care sunt aceste valori, legiuitorul a fost clar în stabilirea conținutului normei juridice, prin trimiterea la anexele prevăzute de legea-cadru, astfel încât destinatarii acesteia să înțeleagă conținutul acestor dispoziții legale.

18. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal,** în Dosarul nr. 719D/2020, arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului, care are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat.

19. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal,** în Dosarul Curții nr. 1.408D/2020, arată că, pe cale de interpretare, pot fi stabilite subiectele principale ale raportului de serviciu al funcționarului public polițist. De asemenea, poate fi stabilit salariul brut, iar pentru calcularea acestuia nu este necesară menționarea unei valori în actul normativ. Nu este încălcat nici principiul securității raporturilor juridice sau principiul separației puterilor în stat.

20. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția este neîntemeiată. Pe cale de interpretare pot fi stabilite subiectele principale ale raportului de serviciu al funcționarului public polițist. Salariile tuturor polițiștilor au alt algoritm de calcul (solde), iar cuantumul final al unui salariu nu este sub nivelul minim al salariului stabilit de legislația în vigoare. De asemenea, principiul separației puterilor în stat nu interzice delegarea de către Parlament către Guvern a abilității de a emite ordonanțe, iar accesul liber la justiție nu este îngrădit, de vreme autorul excepției a avut posibilitatea de a introduce acțiunea în care a ridicat excepția. Nu se încalcă nici principiul securității juridice.

21. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

22. **Guvernul**, în Dosarul Curții nr. 646D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât nu se critică normele juridice, ci doar omisiuni ale acestora, legiferarea și interpretarea normelor fiind atribuții care, așa cum rezultă din art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, depășesc sfera de competență a Curții Constituționale, potrivit jurisprudenței sale, de exemplu Decizia nr. 43 din 4 februarie 2014.

23. În Dosarul Curții nr. 1.953D/2020, Guvernul arată că excepția este neîntemeiată. Astfel, atât potrivit vechii legi care reglementa statutul funcționarilor publici, respectiv Legea nr. 188/1999, cât și conform Codului administrativ, care stabilește cadrul juridic actual cu privire la această categorie de funcționari, statutul acestora se referă la înființarea funcțiilor publice, la clasificarea acestora, la condițiile de ocupare, la modalitatea de exercitare a prerogativelor de putere publică, la managementul funcției publice, la cariera funcționarilor publici. În ceea ce privește salarizarea acestora, se stabilește doar că aceasta se face în conformitate cu prevederile legii privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 172 din 24 martie 2016. Din cele de mai sus reiese că statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozițiile de lege referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă în care se află respectiva categorie. Rezultă, așadar, că salarizarea nu este un element care ține în mod intrinsec de statutul funcției publice, astfel încât să fie reglementat prin lege organică, salarizarea întregului personal bugetar, inclusiv cea a funcționarilor publici, fiind reglementată în mod unitar, prin aceeași lege, în prezent Legea-cadru nr. 153/2017.

24. Cu referire la pretinsa încălcare a principiului separației puterilor în stat, susține că puterea executivă are competența constituțională de a emite ordonanțe în temeiul unei legi de abilitare, în condițiile art. 115 alin. (1) din Constituție. Prin urmare, câtă vreme aceste condiții sunt îndeplinite și actul normativ în cauză nu conține reglementări din domenii ce fac obiectul legii organice, Guvernul este în măsură să adopte astfel de acte.

25. De asemenea, și critica realizată în raport cu art. 115 alin. (6) din Constituție este neîntemeiată, deoarece obiectul excepției este reprezentat de prevederile unei ordonanțe simple, iar nu de prevederile unei ordonanțe de urgență.

26. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (3) și ale art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009 și ale art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție, se

arată că aceste prevederi nu fac trimitere la norme abrogate astfel încât să le repună în vigoare, ci conțin o reglementare de sine stătătoare cu privire la aplicarea etapizată a prevederilor legale referitoare la salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

27. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepțiile de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

28. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. I alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

29. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 31 ianuarie 2008, ale art. 12 alin. (3) și ale art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 115/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2017, precum și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, care au următorul cuprins:

— Art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008: „(1) *Începând cu data de 1 aprilie 2008, valoarea de referință sectorială pentru determinarea soldelor de funcție și grad ale personalului militar, potrivit prevederilor Legii nr. 138/1999, cu modificările și completările ulterioare, valoarea de referință sectorială în raport cu care se calculează salariile funcționarilor publici cu statut special, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 353/2003, cu modificările și completările ulterioare, și valoarea de referință sectorială în baza căreia se calculează salariile funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare, se stabilesc la 193,4694 lei. (2) Începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea de referință sectorială prevăzută la alin. (1) devine 197,3387 lei. (3) Soldele de funcție și de grad ale personalului*

militar, respectiv salariile pentru funcția îndeplinită și pentru gradul profesional deținut de funcționarii publici cu statut special, calculate potrivit alin. (1) și (2), vor fi întregite la un leu, în favoarea personalului.”;

— Art. 12 alin. (3) din Legea-cadru nr. 330/2009: „În anul 2010, salariile, soldele și indemnizațiile lunare de încadrare se stabilesc potrivit art. 30 alin. (5), fără a fi utilizați coeficienții de ierarhizare prevăzuți în anexele la prezenta lege.”;

— Art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009: „(5) În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel: a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege; b) sporurile prevăzute în anexele la prezenta lege rămase în afara salariului de bază, soldei funcției de bază sau, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un cuantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.”;

— Art. 1 alin. (1) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: „În perioada 1 martie—31 decembrie 2017, se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 38 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017: „Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017.”;

— Art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017: „Începând cu data de 1 iulie 2017: a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

30. Curtea reține că, deși Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 a fost abrogată, începând cu 1 ianuarie 2010, de Legea-cadru nr. 330/2009, prevederile criticate din conținutul acesteia pot face obiect al controlului de constituționalitate, având în vedere cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011.

31. Potrivit autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul securității, art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici, art. 1 alin. (4) referitor la separația puterilor în stat și art. 115 alin. (1) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor.

32. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 au mai fost examinate, din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 217 din 30 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 19 iulie 2021, paragrafele 19—21, Curtea, în esență, a reamintit că aspectele esențiale ce vizează cele trei elemente — nașterea, executarea și încetarea — ale raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici se referă în mod intrinsec la statutul acestora, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. Aceste aspecte constituie obiectul de reglementare al Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002. În schimb, obiectul de reglementare al Ordonanței Guvernului nr. 8/2008 vizează aspecte distincte, care țin de salarizarea polițistilor. Prin urmare, legiferarea de către Guvern prin ordonanțe simple în materia salarizării polițistilor nu este contrară art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, potrivit căruia „Prin lege organică se reglementează: (...) statutul funcționarilor publici”; și nici art. 115 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit căruia „Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice”. Distinct de cele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 217 din 30 martie 2021, precizată, se constată că nici principiul separației puterilor în stat nu este încălcat de către Guvern, având în vedere că acțiunea sa legislativă prin adoptarea Ordonanței Guvernului nr. 8/2008 nu este contrară textelor constituționale anterior menționate.

33. Cu referire la critica adusă prevederilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, se constată, în prealabil, că acestea, în mod similar cu prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 din 22 decembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, instituie o măsură de „înghețare” pentru o perioadă determinată a unor categorii de drepturi salariale, respectiv a salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și a cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice. Astfel, dacă art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 a „înghețat” aceste drepturi pentru intervalul ianuarie — februarie 2017 la nivelul lor din decembrie 2016, textul criticat în cauza de față le-a „înghețat” la nivelul acestora din februarie 2017. În esență, deci, cele două texte normative au conținut similar, singura deosebire constând în intervalul de aplicare a măsurilor pe care le instituie.

34. Prin Decizia nr. 217 din 30 martie 2021, paragraful 23, anterior menționată, Curtea a analizat și constituționalitatea dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016. Astfel, Curtea a reținut că acestea clarifică pentru perioada ianuarie-februarie 2017, respectiv de la intrarea lor în vigoare, situația drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, prevăzând că salariile funcției de bază se mențin la același nivel cu cel din luna decembrie 2016. Astfel, textul de lege criticat nu face trimitere la acte normative abrogate și nu are semnificația repunerii în vigoare a acestor acte. Așadar, modalitatea de normare prevăzută de textul de lege criticat este diferită de cea analizată

de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 7 martie 2018, paragraful 42, prin care s-au analizat dispoziții de lege care făceau trimitere la norme anterior abrogate și prin care s-a statuat că prin adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. Prin urmare, considerentele acestei decizii nu pot fi aplicate în prezenta cauză. În concluzie, a arătat Curtea, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul normează un conținut clar și predictibil, care întrunește exigențele de claritate, previzibilitate și accesibilitate care intră în conținutul principiului legalității consacrat de prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție (a se vedea, în același sens, Decizia nr. 627 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2021, paragraful 50). Astfel, textul de lege criticat prevede foarte clar că se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice și că nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010.

35. Ținând seama de faptul că și art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 este criticat pentru motive

similare pentru care a fost criticat art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, considerentele Curții anterior redactate sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză. De altfel, întrucât și art. 38 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 este criticat pentru aceleași motive pentru care este criticat art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, aceste considerente sunt deopotrivă valabile și în privința art. 38 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

36. În sfârșit, cu referire la critica adusă art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 și art. 12 alin. (3) și art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009, se observă că, în esență, prin aceasta se solicită aplicarea celor reținute de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, paragraful 42, în sensul că prin adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare se încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție referitor la claritatea și previzibilitatea actelor normative. Dar, spre deosebire de norma juridică „sanționată” de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, care făcea trimitere în mod expres la o altă normă juridică ieșită din vigoare, art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 și art. 12 alin. (3) și art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009 nu fac trimitere expresă la nicio altă normă juridică și, implicit, nici la o normă ieșită din vigoare.

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele a 13 membri, în Dosarul nr. 24.081/3/2019* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul” în Dosarul nr. 24.094/3/2019* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Adrian Craita și alții, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în Dosarul nr. 23.963/3/2019* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și de către Florin Gabriel Mocioalcă, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în Dosarul nr. 473/3/2019 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale art. 12 alin. (3) și ale art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 aprilie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 300

din 18 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, și ale articolului unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, și ale articolului unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Virgil Popa, de Astrid Cora Fodor și de Andrei Peti în dosarele nr. 58/57/2016/a1, nr. 59/57/2016/a1, respectiv nr. 247/43/2016/a1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 761D/2019, nr. 1.528D/2019 și nr. 3.020D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 5 mai 2022, în prezența avocatului Lucian Chirilă pentru autorii excepției Virgil Popa și Astrid Cora Fodor și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii, și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, când Curtea a dispus conexarea dosarelor nr. 1.528D/2019 și nr. 3.020D/2019 la Dosarul nr. 761D/2019, care a fost primul înregistrat, și, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 18 mai 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin încheierile din 14 februarie 2019, 16 mai 2019 și 11 octombrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 58/57/2016/a1,

nr. 59/57/2016/a1, respectiv nr. 247/43/2016/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 și ale articolului unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Virgil Popa, de Astrid Cora Fodor și de Andrei Peti în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect anularea unor rapoarte privind constatarea stării de incompatibilitate emise în anul 2016 de Agenția Națională de Integritate.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 nu au fost adaptate de legiuitor noii realități juridice create prin adoptarea Legii nr. 286/2006 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, lege specială în domeniul exercitării demnităților publice locale, precum și a Legii educației naționale nr. 1/2011. Prin adoptarea Legii nr. 128/2017 s-a exceptat de la regimul incompatibilităților situația ce a generat emiterea rapoartelor de evaluare contestate în cauze. Prin modificările succesive aduse normelor care reglementau exercitarea funcției de viceprimar, textul art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 (forma inițială) a creat o serie de inadvertențe, fiind lipsit de claritatea, accesibilitatea sau previzibilitatea legii, încălcând astfel principiul securității raporturilor juridice și principiul legalității, fiind contrar dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție. Faptul că în practica activității de evaluare, „Agenția Națională de Integritate a identificat sute de cazuri de incompatibilitate a viceprimarilor — care aveau, prin efectul legii, și calitatea de consilier local — exercitând în temeiul Legii educației naționale nr. 1/2011 calitatea de membru în consiliile de administrație ale unităților școlare”, demonstrează lipsa de claritate și previzibilitate a legii, încălcându-se, astfel, prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. Însuși legiuitorul a recunoscut, în expunerea de motive a Legii nr. 128/2017, lipsa de claritate a art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003. Mai trebuie avută în vedere neconcordanța generată de dispozițiile art. 96 alin. (2) și (5) ale Legii nr. 1/2011 privitoare la obligativitatea participării unui reprezentant al consiliului local în consiliile de administrație ale unităților școlare și preșcolare.

5. În ceea ce privește neconstituționalitatea articolului unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017 se susține că adoptarea textului modificator al art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 nu elimină integral neconstituționalitatea vechiului text. Totodată,

dat fiind faptul că starea de incompatibilitate se definitivează în momentul finalizării procedurii judiciare de contestare a raportului de evaluare, fiind în situația de *facta pendentia*, noul text este lipsit de claritate și predictibilitate juridică, putând genera interpretări discriminatorii. Astfel, efectul constatării stării de incompatibilitate generează activarea art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 vizând interdicția de a ocupa timp de 3 ani funcțiile respective, iar „afectând capacitatea civilă, legea nouă ar trebui să retroactiveze deoarece, astfel, interdicția generată de starea de incompatibilitate nu s-ar aplica”. În acest sens, se invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul neretroactivității legii.

6. În concluzie, pentru evitarea lipsei de predictibilitate, dar și pentru evitarea unor situații discriminatorii în raport cu alți viceprimari aflați în situații similare, se solicită Curții Constituționale pronunțarea unei decizii cu rezervă de interpretare care să prevadă că textul art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, așa cum a fost modificat prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017, este constituțional numai în măsura în care prevederile sale se aplică și situațiilor în care rapoartele de evaluare a stării de incompatibilitate întocmite anterior Legii nr. 128/2017 nu s-au definitivat.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ** și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența constantă a Curții Constituționale. Referitor la criticile privind încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, instanța observă că autorii își formulează critica din perspectiva modului în care inspectorii Agenției Naționale de Integritate aplică textul de lege criticat. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, stabilirea în concret a stării de incompatibilitate revine instanței judecătorești.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorilor excepției prezent la ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale articolului unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 7 iunie 2017.

12. Dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 aveau, la data întocmirii rapoartelor de evaluare de către Agenția Națională de Integritate, următorul cuprins: „(1) *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: [...] d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național sau local, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice;*”.

13. Curtea reține că partea introductivă a art. 87 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 a fost modificată prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 2 mai 2017, având următorul cuprins: „*Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități:*”.

14. Ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „*sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare*”, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017.

15. De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile articolului unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu următorul cuprins: „*Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...] 2. **La articolul 87 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:** *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități: [...] d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice, cu excepția reprezentanților în adunarea generală a acționarilor la societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a membrilor în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat**

sau profesionale și ale spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale sau a altor reprezentanți ai instituțiilor publice din subordinea unităților administrativ-teritoriale sau la care unitatea administrativ-teritorială pe care o conduce deține participație;”.

16. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității și art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 12 din 19 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 30 martie 2016, sau prin Decizia nr. 71 din 22 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 26 iunie 2018, sau prin Decizia nr. 45 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 3 mai 2019, constatând constituționalitatea acestora.

18. Astfel, la paragraful 15 al Deciziei nr. 12 din 19 ianuarie 2016, precitată, Curtea a reținut că textul de lege criticat instituie o serie de incompatibilități care reprezintă măsuri necesare pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsuri ce au ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice (a se vedea Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 28 aprilie 2011).

19. Curtea a mai reținut, la paragraful 16 al Deciziei nr. 12 din 19 ianuarie 2016, că prin prevederile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 se instituie mai multe situații de incompatibilitate. Potrivit raportului întocmit de Agenția Națională de Integritate, autorul excepției se afla în situație de incompatibilitate întrucât deținea atât funcția de primar, cât și pe cea de membru al consiliului de administrație al unei instituții publice. În perioada în care autorul excepției a exercitat și funcția de primar și pe aceea de membru în consiliul de administrație al școlii, art. 96 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, prevedea că în componența consiliului de administrație intră, pe lângă cadre didactice, inclusiv directorul, reprezentanți ai părinților, un reprezentant al consiliului local și un reprezentant al primarului, iar nu primarul însuși. Ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2014 privind instituirea unor măsuri în domeniul educației, cercetării științifice și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 30 iunie 2014, art. 96 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011 a fost modificat, în sensul că din consiliul de administrație al școlii fac parte, pe lângă ceilalți reprezentanți, și primarul sau un reprezentant al primarului. Din această perspectivă, a succesiunii legilor în timp, Curtea a observat că autorul critică, în realitate, modul de interpretare și aplicare a legii de către Agenția Națională de Integritate, aspect ce excedează controlului de constituționalitate. În acest sens, Curtea a reținut că, în jurisprudența sa în materie, a constatat că susținerile privind înțelegerea conținutului normelor juridice criticate, prin corelare cu alte dispoziții legale, vizează interpretarea și aplicarea legilor în cauza dedusă judecătii.

20. Stabilirea în concret a stării de incompatibilitate în cazul funcțiilor publice la care textele de lege criticate fac referire revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării contestației împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei

spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului de asigurare a imparțialității, protejare a interesului public (a se vedea în acest sens Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, paragraful 27).

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Referitor la dispozițiile articolului unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017, Curtea reține că autorii excepției solicită pronunțarea unei decizii cu rezervă de interpretare care să prevadă că textul art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, așa cum a fost modificat prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017, este constituțional numai în măsura în care prevederile sale se aplică și situațiilor în care rapoartele de evaluare a stării de incompatibilitate întocmite anterior Legii nr. 128/2017 nu s-au definitivat.

23. Or, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa cu privire la succesiunea în timp a soluțiilor legislative criticate, acestea reprezintă opțiunea legiuitorului, încadrându-se în marja sa de apreciere cu privire la stabilirea regimului incompatibilităților, iar instanța judecătorească analizează aplicarea legii la cazul dedus judecătii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 71 din 22 februarie 2018, paragraful 21). Totodată, Curtea a reținut că interpretarea și aplicarea legii vizează identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009, sau Decizia nr. 34 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 25 iunie 2020, paragraful 27).

24. Printr-o jurisprudență constantă, Curtea s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de aplicarea legii. Așadar, aplicarea și interpretarea legii nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție (a se vedea și Decizia nr. 218 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 24 iulie 2019, paragraful 25).

25. În concluzie, stabilirea în concret a dispozițiilor de lege aplicabile cauzei, ca urmare a aplicării legii în timp, revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării contestației împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale incidente și a principiilor de drept aplicabile.

26. Având în vedere că, referitor la dispozițiile articolului unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017, critica formulată de autorii excepției vizează modul de aplicare a legii, soluționarea acesteia excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”, iar nu cu privire la modul de aplicare a legii în concret la o cauză, mai exact de aplicarea legii în timp.

27. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a acestora urmează să fie respinsă ca inadmisibilă prin prisma art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Virgil Popa, de Astrid Cora Fodor și de Andrei Peti în dosarele nr. 58/57/2016/a1, nr. 59/57/2016/a1, respectiv nr. 247/43/2016/a1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**privind recunoașterea Asociației ARTIS
ca fiind de utilitate publică**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 38 și art. 39 alin. (1) și (1¹) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaște Asociația ARTIS, persoană juridică română de drept privat, fără scop patrimonial, cu sediul în municipiul Iași, Piața Unirii nr. 5, bl. 5, sc. B, parter, județul Iași, România, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:

p. Ministrul culturii,

Diana-Ștefana Baciuna,

secretar de stat

București 24 august 2022.

Nr. 1.069.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

